

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.508 van 5 december 2001
in de zaak A. 106.333/X-10.402.**

In zake : 1. de v.z.w. ZUSTERS KINDSHEID JESU TE ASSENEDE,
2. Magdalena DE PAUW,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DESMEDT en
B. ROELANDTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Visserij 157 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkomen partij :

de gemeente ASSENEDE.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. ZUSTERS KINDSHEID JESU TE ASSENEDE en Magdalena DE PAUW op 25 juni 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 3 april 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende goedkeuring van het plan tot wijziging van het bijzonder plan van aanleg nr. 2 "Markt" genaamd, van de gemeente Assenede, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2001;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. SLABBINCK die, loco Advocaat B. ROELANDTS verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat F. DE MIL die, loco Advocaat P. LACHAERT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente ASSENEDE met een verzoekschrift van 20 juli 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat eerste verzoekende partij aan de Leegstraat te Assenede het woon- en zorgcentrum Sint-Jozef beheert dat is erkend voor 140 rusthuis-woongelegenheden voor zwaar zorgbehoevende en/of dementerende bejaarden; dat dit centrum verder bestaat uit 16 serviceflats, 3 kortverblijf-woongelegenheden en een dagverzorgingscentrum met een erkenning voor 15 gasten; dat dit centrum volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgesteld gewestplan Gentse en Kanaalzone is gelegen in woongebied; dat het niet is gelegen binnen het beheersingsgebied van het bij koninklijk besluit van 22 april 1954 goedgekeurd en bij koninklijk besluit van 8 februari 1967 gewijzigd bijzonder plan van aanleg nr. 2 "Markt" genaamd, van de gemeente Assenede; dat tweede verzoekende partij sinds 14 november 1994 woont in het woon- en zorgcentrum Sint-Jozef in kamer 143 aan de Kriekerijstraat; dat de

bestreden wijziging van het bijzonder plan van aanleg luidens de "Toelichtingsnota" beoogt wat volgt :

"De redenen die geleid hebben tot de inherzieningstelling zijn drievoudig :

1. Om een aantal problemen op te lossen of voorzieningen te treffen voor gebieden juist buiten de BPA-grens is de inherzieningstelling met uitbreiding noodzakelijk.
2. Sinds de goedkeuring bij KB in 1954 heeft men ervaren dat de toenmalige gebruikte methodiek niet erg flexibel was om te beantwoorden aan bepaalde stedenbouwkundige vragen.
3. Evenzo heeft de maatschappelijke dynamiek gezorgd voor andere stedenbouwkundige vizies en verzuchtingen die niet realiseerbaar zijn binnen het huidige BPA.

Specifiek gaat het over volgende problemen :

- * De gemeentelijke diensten zijn nu eng behuisd en ondergebracht in verschillende gebouwen. Men wenst deze diensten te centraliseren in een nieuw 'gemeentehuis'.
Het vrij grote parkachtige terrein in de Kasteelstraat werd hiervoor geschikt bevonden. De bestemming 'openbaar nut' dient hiertoe wel te worden vastgelegd evenals de mogelijkheden voor het gemeentebestuur tot onteigening.
- * Op de hoek van de Kloosterstraat en Stadhuisstraat, waar nu enkele braakliggende terreinen en woningen in minder goede staat aanwezig zijn, wenst het gemeentebestuur na 'sanering' van de plek, over te gaan tot de inrichting van onder meer een containerpark. Hier geldt dezelfde opmerking als in het laatste deel van vorige paragraaf.
- * Het dorpscentrum heeft te lijden van verkeers-congestie op bepaalde tijdstippen evenals van verkeers- en parkeerhinder. Om het doorgaand verkeer door het centrum te weren, wordt er geopteerd om via een verbrede Kriekerijstraat het verkeer rechtstreeks naar de Leegstraat te leiden (= richting Boekhoute en Bassevelde) en niet meer via de Markt. Het vastleggen van deze nieuwe rooilijn en het voorzien van de nodige onteigeningen noodzaakt eveneens een herziening en uitbreiding van het BPA.
- * In het huidige BPA liggen bouwhoogtes, inplantingen van hoofd- en bijgebouwen, bouwdieptes e.d.m. strikt vast wat bij het verlenen van een aantal bouwvergunningen geleid heeft tot problemen en het veelvuldig toepassen van afwijkingen noodzaakt. Ook naar de toekomst toe houdt dit BPA een aantal mogelijk maar niettemin oplosbare problemen in zich.
- * Het huidige BPA voorziet op vele plaatsen het verbreden van de bestaande rooilijnen waarbij het typische dorpskarakter fundamenteel wordt aangetast. Vandaag streeft men het 'opentrekken' van de dorpskern niet meer na ten koste van dit typische dorpskarakter en men wenst aldus de huidige bestaande smalle rooilijnen te behouden.

d) Bestemmingsplan

- * Qua methodiek wordt, vooral wat betreft de gedeelten van de dorpskern met vrij hoge bouwdensiteit, de strikte zoneringstechniek van het traditionele BPA verlaten. Deze strikte zonering op het plan legt immers te veel vast en mist aldus de nodige soepelheid om op een veelheid van vragen te kunnen inspelen. Daarom wordt er overgegaan tot een vrij eenvoudige zonering op plan, die de hoofdbestemming van het gebied vastlegt, en wordt er meer aandacht besteed aan de stedenbouwkundige voorschriften waarin het gemakkelijker is om binnen stedenbouwkundige

verantwoorde grenzen, een zekere soepelheid te geven en eveneens om een aantal voorwaarden te stellen in functie van reële toestanden.

Zo wordt er bv. geen enge verplichte bouwhoogte meer aangegeven voor de hoofdgebouwen maar wel een bouwhoogte die mag variëren binnen zekere grenzen, zeker wanneer er architecturale elementen kunnen meespelen die dit verantwoorden. De bouwdiepte van de hoofdgebouwen wordt binnen zekere grenzen afhankelijk gemaakt van die van de aanpalende gebouwen zodat het leefklimaat (bv. bezonning, belichting) van deze aanpalenden beter wordt beschermd.

De inplanting van de bijgebouwen kan gebeuren in functie van de noden van de belanghebbende t.t.z. bv. ter uitbreiding van een handelszaak langs de straatzijde of voor de inplanting van een garage aan de achterzijde van het bouwblok.

Voor de bezetting van de tuinstrook wordt een zeker bebouwingspercentage opgegeven dat rekening houdt met de bestaande bezetting.

Wat betreft de overige gebieden : deze worden ofwel ondergebracht in een zone openbaar nut, ofwel in een zone voor gesloten of half-open bebouwing die wel meer opgevat zijn volgens de traditionele zonerings-techniek maar eveneens een zekere soepelheid nastreven binnen de stedenbouwkundige voorschriften. De huidige rooilijnbreedtes worden behouden behalve voor de Kriekerijstraat, die wordt verbreed zodat de hoofdverkeersstromen niet meer via het dorpsplein moeten.

Waar mogelijk worden wel nog achteruitbouwzones voorzien.

Het voorzien van de mogelijkheid om moderne woningen op te richten langsheen zeer smalle straten is om redenen van het inrijden van garages en mogelijke parkeer- en verkeersproblemen immers niet wenselijk.

Enkel in de Kriekerijstraat wordt de bestaande rooilijn fundamenteel gewijzigd om bovenvernoemde redenen (zie probleemstelling).

Alle voorziene bestemmingen zijn konform met het gewestplan zodat het hier geen afwijkend BPA betreft";

dat de toelichtingsnota met betrekking tot het voorgenomen onteigeningsplan vermeldt wat volgt :

"In het bestemmingsplan worden een aantal stedenbouwkundige opties genomen die, om gerealiseerd te kunnen worden, het bijvoegen van een onteigeningsplan vereisen.

Het betreft hier in eerste instantie het perceel waarop het gemeentebestuur het nieuwe gemeentehuis wenst op te richten. Daarnaast wordt ook de plaats waar eventueel het containerpark wordt voorzien, in het onteigeningsplan opgenomen. Tenslotte maakt de voorziene verbreding van de Kriekerijstraat het verwerven van een aantal woningen noodzakelijk zodat ook deze in het onteigeningsplan worden opgenomen. Ook al zijn de noodzakelijke verwervingen misschien mogelijk zonder onteigening, toch is dit onteigeningsplan een must. Zolang de gemeente de bedoelde gronden of gebouwen niet heeft verworven is dit onteigeningsplan een belangrijk instrument in handen van het gemeentebestuur om de realisatie van de voorzieningen van openbaar nut te kunnen 'doordrukken'. Bovendien geeft het de gemeente de mogelijkheid om financieel de zaak te plannen over een termijn van min. 10 jaar wat in het geval van toch vrij zware investeringen meer financiële 'ademruimte' moet geven aan de gemeente";

dat bij besluit van 7 december 1995 van de gemeenteraad van Assenede het ontwerpplan tot wijziging van het bijzonder plan van aanleg nr. 2 "Markt" genaamd voorlopig wordt aangenomen; dat tijdens het openbaar onderzoek dat wordt gehouden van 28 mei 1996 tot 27 juni 1996 acht bezwaarschriften worden ingediend; dat verzoekende partijen geen bezwaarschrift hebben ingediend; dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede op 4 juli 1996 de ingediende bezwaren heeft onderzocht en beoordeeld; dat de gemeenteraad van Assenede bij besluit van 29 april 1999 de ingediende bezwaarschriften heeft verworpen om de uiteengezette redenen met uitzondering van het bezwaarschrift van het Vlaamse Gewest, Monumenten en Landschappen, en het plan tot wijziging van het bijzonder plan van aanleg nr. 2 "Markt" genaamd, bestaande uit een plan bestaande toestand, een bestemmingsplan met stedenbouwkundige voorschriften, een onteigeningsplan en tabel der innemingen en een memorie van toelichting, definitief heeft aangenomen "mits aanpassing met twee kleine wijzigingen namelijk - de woningen Markt 26 en 27 worden van zone voor bouwvrije stroken (z4) bestemd als zone voor gesloten bebouwing (z1a) - de zone voor marktplaats (z7) wordt omgezet in een zone voor wegen (z6)"; dat het onteigeningsplan voorziet in de onteigening van onder meer een strook grond van eerste verzoekster gelegen langs de Kriekerijstraat met het oog op de verbreding van deze straat; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 2 september 1999 een gunstig advies heeft uitgebracht "zonder de bijkomende wijzigingen vermeld in de definitieve aanvaarding"; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij besluit van 12 januari 2001 heeft beslist dat onder meer het "BPA Markt met bijbehorend onteigenings- en herverkavelingsplan goedgekeurd bij K.B. van 22/04/54, gewijzigd bij K.B. van 8/02/67, met uitzondering van de op bijgaand plan omrande zone" wordt behouden in het plannenregister van de gemeente Assenede; dat dezelfde minister bij het bestreden besluit van 3 april 2001 het "bijgaand wijzigingsplan nr. 2, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan met afzonderlijk gebundelde stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met afzonderlijk gebundelde onteigeningstabel, tot wijziging van het bij koninklijke besluiten van 22 april 1954 en 8 februari 1967 goedgekeurd en gewijzigd BPA 'Markt' genaamd van de gemeente Assenede, met uitsluiting van het met blauw omrande deel van het bestemmingsplan en van de stedenbouwkundige voorschriften" heeft goedgekeurd en beslist dat het algemeen nut de onteigening vordert van de onroerende goederen aangegeven op het onteigeningsplan en de gemeente Assenede en het Vlaams Gewest machtiging tot

onteigenen heeft verleend; dat dit besluit bij uittreksel is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2001;

Overwegende dat de tussenkomen partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partijen laten gelden wat volgt :

"1. MTHEN in hoofde van de eerste verzoekende partij.

De eerste verzoekende partij beroept zich - voor wat het MTHEN betreft - niet enkel op het dreigend eigendomsverlies en het verlies van de eigendomsprerogatieven, nu het toekennen van een onteigeningsvergoeding nooit een volledig rechtsherstel inhoudt, zodat een vordering tot een schorsing door uw Raad i.c. gewettigd is. De eerste verzoekende partij wordt onmiddellijk getroffen door de ministeriële onteigeningsmachtiging. Zij kan geen enkele vergunning meer bekomen (bvb. voor het verbeteren van de parkeermogelijkheden aan de straatzijde van haar eigendom).

Het Arbitragehof heeft weliswaar aangenomen dat de wettigheidscontrole uitgevoerd door de gewone rechter gelijkwaardig is aan die van de Raad van State (Arbitragehof, nr. 51/95, 22 juni 1995, R.W., 1995-96, 391). In die zin dient opgemerkt dat de Raad van State de bevoegdheid behoudt om het voorliggende besluit op haar interne en externe wettigheid te controleren. Hierover anders oordelen impliceert immers dat het ministeriële goedkeuringsbesluit en bijhorende onteigeningsmachtiging geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling zou zijn, quod non. Weze overigens opgemerkt dat de gewone rechter thans (nog) niet werd geadieerd.

Belangrijk is nog dat de vooropgestelde en middels de onteigening te verwezenlijken bestemming (verbreding van de openbare wegenis, gele aanduiding op BPA-plan) een nefaste invloed zal hebben op de werking van het WZC Sint-Jozef te Assenede, waarvan de eerste verzoekende partij beheerder en eigenares is.

Uit de voorgelegde foto's blijkt dat de openbare weg (Kriekerijstraat) momenteel bijna de hoek van het gebouw van het WZC Sint-Jozef raakt (...). Door de geplande verbreding zou de voorgevel van het WZC pal aan de straatkant komen te liggen. In die vleugel van het gebouw wonen 50 zwaar zorgbehoevende bejaarden (met gemiddelde leeftijd van 86 jaar). Indien de

bestemming (verbreding openbare wegenis) zal worden verwezenlijkt worden die kamers onbewoonbaar. Immers, gezien de respectabele leeftijd van de bewoners in deze vleugel en het feit dat zij te lijden hebben onder ernstige, multiële en vaak levensbedreigende aandoeningen, hebben zij evidentier nood aan een rustige, veilige omgeving. Dit is tot op heden steeds zo geweest. De Kriekerijstraat is een uiterst kalme straat. De openbare weg is er smal en er is slechts verkeer uit één richting toegelaten (van het Diederikplein naar de Leegstraat). Het verkeer komende van Boekhoute en Sas-Van-Gent (via de Leegstraat) hoeft/kan de Kriekerijstraat niet aandoen. De bewoners konden tot nog toe in alle rust in deze vleugel verblijven en behandeld worden. Zij konden veilig te voet of met de rolstoel via de Kriekerijstraat naar het centrum (Markt) gaan. Ook de veiligheid van de kinderen van de nabijgelegen scholen is momenteel gegarandeerd. Twee maal per dag wandelen klassen te voet via de Kriekerijstraat naar het Diederikplein (oversteekplaats). Er gebeurde nog nooit een ongeval. Het gevoel van veiligheid is er groot.

De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal er echter toe leiden dat het doorgaand verkeer van Boekhoute en Sas-Van-Gent via de Leegstraat en de Kriekerijstraat richting expressweg Antwerpen-Knokke zal kunnen vervolgen. Vooral het zwaar vracht- en landbouwverkeer, dat in deze regio zeer sterk aanwezig is, zou van die passage gebruik moeten gaan maken. Het hoeft weinig betoog dat de doorgang van het zwaar vrachtvervoer (20-tonners, grote landbouwmachines) de noodzakelijke en thans aanwezige rust en stilte voor de rusthuisbewoners in ernstige mate zal aantasten, temeer het verkeer door de verbreding van de Kriekerijstraat pal naast of onmiddellijk onder de ramen van de bewoners van deze vleugel zal voorbijrijden.

Verder zal de werking van het WZC worden gehypothekeerd door de emissie van schadelijke uitlaatgassen en trillingen, veroorzaakt door het zwaar transport. Een en ander heeft alleszins tot gevolg dat de ramen van de kamers in de vleugel aan de Kriekerijstraat permanent gesloten zullen moeten worden gehouden, nu vooral personen met hoge leeftijd bijzonder vatbaar zijn voor (long)aandoeningen ingevolge het inademen van ongezonde lucht.

Die ernstige nadelen voor het verdere beheer van het WZC en de leefsituatie van de bewoners is moeilijk te herstellen. Het ingeroepen nadeel overstijgt het louter financiële. Er zijn geen aperte maatregelen denkbaar om dit euvel te herstellen. Enkel een gefundeerde heroverweging van de verkeersontsluiting van het centrum van Assenede biedt de enige oplossing. Indien uitvoering wordt gegeven aan het bestreden besluit, is de kans op het behoud van de rust en de veiligheid in de Kriekerijstraat definitief en onherroepelijk verloren. Een en ander klemmt des te meer, nu de beoogde maatregel niet is verantwoord en - wat misschien nog belangrijker is - geenszins in een evenredige en redelijke verhouding staat tot het beoogde doel.

Het is en blijft de eerste verzoekende partij onbegrijpelijk wat de gemeentelijke overheid en de minister hebben bezielt om de afwikkeling van het doorgaand verkeer precies op die kwetsbare locatie te voorzien.

2. MTHEN in hoofde van de tweede verzoekende partij.

De tweede verzoekende partij is een bewoner van het WZC. Zij bewoont een kamer die uitkijkt op de Kriekerijstraat en op slechts enkele meters van de straatrand is verwijderd. De tweede verzoekende partij is eveneens een hulpbehoevende rolstoelgebruiker. Zoals hoger uiteengezet, zal haar rustig woongenot (door de permanente geluidshinder, de uitstoot van uitlaatgassen, de trillingen, ...) en de mogelijkheid om zich op een veilige manier op de openbare weg te begeven door de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit op onherstelbare wijze worden aangetast. Het voorbijrijdend verkeer zal ontegensprekelijk een nadelig effect hebben op de gezondheid van de tweede verzoekende partij (minder slaap, minder rust, gevoel van stress, ...).

De nadelen die zij als bewoner van het WZC leidt, zullen niet door de aan de eerste verzoekende partij principieel toekomende onteigeningsvergoeding worden vergoed. In die zin blijft uw Raad zonder meer bevoegd om zich over huidige vordering uit te spreken.

Er is bijgevolg eveneens aan de tweede voorwaarde als bedoeld in artikel 17, § 2 van de Gecoördineerde wetten op de Raad van State voldaan";

Overwegende dat, wat betreft het door eerste verzoekende partij ingeroepen dreigende verlies van haar eigendomrecht, zij pas uit haar eigendom kan worden ontzet als de justitiële rechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat die justitiële rechter die onteigening slechts kan uitspreken en de provisionele vergoeding slechts kan bepalen nadat hij het bestreden besluit dat de machtiging tot onteigening verleent zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof onder meer in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole door de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden aan de wettigheidscontrole door de Raad van State; dat eerste verzoekende partij de wettigheidsbezwaren die zij thans aanvoert nog kan doen gelden voor de justitiële rechter, dat deze erover uitspraak zal moeten doen en dat, indien zij gegrond worden bevonden, het risico van het verlies van verzoeksters eigendom alsnog afgewend zal kunnen worden; dat, zelfs aangenomen dat de dreiging van het verlies van de betrokken eigendomsrechten een ernstig nadeel betekent, deze alleszins geen moeilijk te herstellen karakter heeft in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat om dezelfde redenen ook de nadelen die door de eerste en de tweede verzoekende partij worden geput uit "de vooropgestelde en middels de onteigening te verwezenlijken bestemming" niet kunnen worden aangenomen als moeilijk te herstellen nadelen;

Overwegende voorts in zover eerste verzoekende partij betoogt dat zij "onmiddellijk (wordt) getroffen door de ministeriële onteigeningsmachtiging" waardoor zij "geen enkele vergunning meer (kan) bekomen" zoals "bvb. voor het verbeteren van de parkeermogelijkheden aan de straatzijde van haar eigendom", moet worden vastgesteld dat zij geen enkel gegeven bijbrengt waaruit blijkt dat zij een vergunning heeft aangevraagd of reeds plannen heeft om in de nabije toekomst een vergunningsaanvraag in te dienen voor het uitvoeren van handelingen of werken die ingevolge het bestreden besluit onmogelijk zouden worden gemaakt;

Overwegende dat de uiteenzetting van verzoekende partijen geen gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente ASSENEDE in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijf december tweeduizendeen, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. DE BRABANDERE.